

W Świecie

Pełna świeckość

Pełna kosekracja

Źródło: www.cmis-int.org (Światowa Konferencja Instytutów Świeckich)

*„Instytut świecki jest instytutem życia konsekrowanego, w którym wierni żyjący w świecie dążą do doskonałej miłości i starają się przyczynić do uświęcenia świata, zwłaszcza od wewnątrz”
(kanon 710).*

Co to jest Instytut Świecki?

Instytuty świeckie są wciąż bardzo młodą formą życia w historii Kościoła. Powstawały w pierwszej połowie XX wieku i zostały zatwierdzone przez Papieża Piusa XII w 1947 na mocy konstytucji apostolskiej **Provida Mater Ecclesia** oraz listu papieskiego **Primo Feliciter** (wydanego na mocy dekretu) w 1948. Do tego czasu osoby, które chciały poświęcić swoje życie Bogu, musiały opuścić świat i wstąpić do wybranego zgromadzenia zakonnego lub stać się członkiem kościoła hierarchicznego. Od momentu powołania do życia instytutów świeckich osoby świeckie, które chcą żyć radami ewangelicznymi, składając śluby: ubóstwa, posłuszeństwa i czystości, mogą oddać siebie w pełni Bogu zachowując swój świecki status w Kościele, uświęcając siebie oraz świat od wewnątrz.

Świeckość & Konsekracja

Instytuty świeckie łączą w sobie świeckość i konsekrację, w rzeczywistości, członkowie instytutów świeckich są w pełni świeccy oraz w pełni konsekrowani, łączą w sobie dwie rzeczywistości, które do tej pory do siebie nie przystawały. Są w pełni konsekrowani, oddani Bogu tak, jak to określa nasza religia oraz w pełni świeccy tak, jak pozostali Chryścijanie, którzy nie są kapłanami. Fakt, że żyją po środku świata, wykonując bardzo różne zawody, w różnych środowiskach, nie umniejsza ich konsekracji. Nic nie tracą również z esencji życia ludzi świeckich, tylko dlatego, że są konsekrowani i w pełni oddani Bogu. Członkowie instytutów świeckich podlegają władzy świeckiej. Pełnią swoje zadania (jako lekarze, nauczyciele, prawnicy, naukowcy, mechanicy ...) jako osoby świeckie w pełni oddane Bogu poprzez profesję rad ewangelicznych. Mieszkają w zwykłych środowiskach, z rodzinami, pracują, prowadzą życie towarzyskie, które określa ich własną egzystencję.

Tak więc, instytuty świeckie łączą w sobie dwie rzeczywistości, które wcześniej uważane były za niemożliwe do pogodzenia: świeckość (członkowie instytutów zachowują swój laicki status) i całkowitą konsekrację, czyli życie w pełni poświęcone Bogu. Nie jest jednak łatwo pojąć, ten dar jaki Kościół otrzymał, poprzez Ducha Świętego, jakim jest powołanie do życia świeckich konsekrowanych.

Od czasów Piusa XII do dzisiaj, wszyscy papieże podkreślali, że instytuty świeckie są dziełem Ducha Świętego, który nieustannie odnawia Kościół, tak aby odpowiadał na potrzeby dzisiejszego świata i pełnił swoją misję ewangeliczną. Instytuty Świeckie należy postrzegać jako drogę, na której Kościół odkrywa wartość świata stworzonego przez Boga, który wzywa każdego indywidualnie do pełnienia misji polegającej na dbaniu o świat stworzony oraz przekształcaniu go zgodnie z Wolą Boga (cf. Gen 2 15).

Członkowie, styl życia, apostołstwo

Jest konieczne aby znać i popularyzować ten rodzaj konsekracji, który jest tak odpowiedni na dzisiejsze czasy, a raczej powinienem powiedzieć jest pilne. Osoby, które poprzez konsekrację świecką ofiarują siebie Bogu, praktykują życie radami ewangelicznymi, oraz starają się nimi przeniknąć wszystkie sfery i działania swojego życia, stawiając siebie w pełni do dyspozycji Bogu pełniąc Jego Wolę, a jednocześnie pracują w świecie tak, aby ten świat przemieniać od wewnątrz. (papież JP II 3/5/83)

W obecnych czasach większość zasad, aktywności oraz wzorców zachowań jest definiowana na świecie przez ludzi świeckich. Jeśli istnieją osoby konsekrowane, które wybierają i kochają Boga jako swoją jedyną miłość, a jednocześnie żyją i w pełni kompetentnie - profesjonalnie wykonują swoją pracę tak, aby realizować w niej Boże zasady i prawa – to świat ma szansę być odnowiony w Chrystusie – stawać się rajem na ziemi (Lumen Gentium 31). Dzięki tej żywej syntezie pomiędzy konsekracją i świeckością, członkowie instytutów świeckich łączą pasję życia dla Boga i pasję życia dla ludzi. Oddają siebie w pełni Bogu i światu, tak aby świat mógł smakować treść Dobrej Nowiny oraz odczuwać powiew obecności Chrystusa.

Doktryna Kościoła zezwala na zrzeszanie się kapłanów z instytutami świeckich. Na mocy sakramentu Świeceń Kapłańskich stają się pasterzami owiec, powierzonych im przez Boga, swoje życie poświęcają na sprawowanie świętych sakramentów, ale nie tracą relacji ze światem ludzi świeckich. Właśnie ten fakt umożliwia im uczestniczenie w charyzmacie instytutów świeckich, oferując swoje doświadczenie konsekracji i życia radami ewangelicznymi w parafiach i miejscach w których posługują.

W świecie istnieje wiele potrzeb oraz zróżnicowanych środowisk. Tak samo jest z rodzajami instytutów Świeckich. Większość z nich to instytuty żeńskie. Istnieją jednak instytuty zrzeszające mężczyzn świeckich lub kapłanów. Na koniec istnieją również instytuty, w ramach których tworzą się wspólnoty: świeckich kobiet, świeckich mężczyzn oraz kapłanów.

Jeśli chodzi o styl życia, wielu członków instytutów świeckich żyje w swoich rodzinach lub samotnie. Niektórzy prowadzą życie wspólne w małych grupach. Niektóre instytuty prowadzą własną działalność apostołską, inne wykluczają taką możliwość na mocy wewnętrznych przepisów. Podsumowując pomiędzy instytutami istnieje zróżnicowanie, zdrowy pluralizm, który Kościół zawsze zachowywał i bronił.

Charyzmat instytutów świeckich wyrażają jasno podstawowe wytyczne Soboru Watykańskiego II: uniwersalne wezwanie do świętości, obecność w świecie, aby ten świat uświęcać od wewnątrz, "jeśli pozostaną wierni swoim ślubom, będą jak laboratorium w którym Kościół może weryfikować konkretne formy swojej relacji ze światem (papież Paweł VI, 25 Marca 1976).

Przygotowane przez: Instytut Miłosierdzia Bożego - www.institutMB.com

